

[Vanggaard.]

er lidt vanskeligt at nævne Dyrehavsbakken i en Lovparagraf, men man kan jo sætte noget ind om, at Politimesteren kan dispensere i Tilfælde, hvor der foreligger gammel Tradition.

Den højtærede Handelsminister sagde, at det var ikke saa slemt, om der blev solgt en Cigar eller en Slikkepind. Nej, hvis det kun var *det*, men sælger de en Cigar, sælger de Cigarer, saa det bliver altsaa en Udvidelse af det, vi nu har; der vil overalt i Provinsbyernes Forlystelsesanlæg opstaa Kiosker, hvor der sælges forskellige Ting, og jeg er betænkelig ved en saadan Udvidelse. Handelsministeren mente ganske vist, at Politiet kun i mindre Grad behøvede at gaa med til en saadan Udvidelse, men jeg kan nu ikke se, at Politimesteren efter den Affattelse, Lovforslaget har faaet, kan modsætte sig Oprettelsen af saadanne Butikker, kan jeg godt kalde det, i Provinsbyernes Lystanlæg, og ogsaa i Lysthaver her i Byen, hvor der ikke tages Entré. Derfor udtalte jeg, at jeg er betænkelig ved den paagældende Bestemmelse.

Jeg sagde, at ogsaa efter min Mening — og den højtærede Handelsminister understregede det samme — er vi med Hensyn til Søndagslukning naaet vidt, naar vi ældre tænker paa, at i vor Ungdom holdtes der aabent baade Søndag Formiddag og om Eftermiddagen efter Kirketid, medens der nu kun er Strid om et Par enkelte Søndage. Al Handel afskaffes nu beller ikke om Søndagen; den højtærede Handelsminister nævnte Bagere, jeg kunde nævne Salg af Blomster, der paa Folkekirkens Helligdage maa foregaa fra Kl. 6 Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag, og jeg hørte ikke, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt havde nogen Indvending at gøre paa dette Punkt, til Trods for at det dog er en Handel, der altsaa vil foregaa største Delen af hver Søndag. Heller ikke jeg kan se, man kan komme udenom den, men naar man taler om, at al Søndagshandel skal afskaffes, gør jeg opmærksom paa, at her er dog alligevel et ret væsentligt Punkt.

Som jeg ogsaa nævnte i min første Tale, synes de samvirkende Købmandsorganisationer ikke at lægge stor Vægt paa denne Søndag i Maj og i November; og jeg vil mene, at det kan overvejes i et eventuelt kommende Udvalg.

Chr. Hansen: I den Lovgivning, det her drejer sig om, er man jo kommet ind paa at paabyde en stadig kortere Arbejdstid og altsaa en stadig tidligere Lukning. Det

er disse Bestræbelser, man fra anden Side gik imod i 1911, da jeg rejste Spørgsmaalet. Det er siden gaaet langsomt, men sikkert fremad — saaledes er det, vi Socialdemokrater gaar: langsomt, men sikkert. Saa naar vi Maalet! Og det naar vi ogsaa i den foreliggende Sag. Nu har Lovforslaget været behandlet 2 Vintre igennem i det høje Lands-ting, og jeg er meget ked af, at vi nu skal have det i Udvalg her i Folketinget, for det er min Tro, at saa naar vi ikke at faa det færdigt i denne Samling. Adskillige ærede Medlemmer har i Dag udtalt hver sin Beklagelse over forskellige Paragraffer, og naar vi nu nedsætter et Udvalg, er jeg overbevist om, at den ene Deputation vil møde frem efter den anden, og saa kan vi begynde at rive Lovforslaget i Stykker igen. Nej, jeg tror, vi skulde tage Lovforslaget, som det nu foreligger — det er sikkert overvejet og gennemtænkt saa godt, som det er muligt. Derved vil vi naa et Resultat, og jeg tror, at de handlende og alle, der berøres af Loven, vil være glade ved at faa de smaa Fremskridt, som findes i det foreliggende Lovforslag. Jeg vil naturligvis ikke modsætte mig, at der nedsættes Udvalg, men jeg vil sige til ærede Medlemmer, at det bliver en meget kort Udvalgsbehandling, og jeg tror ikke, at Flertalspartierne vil gaa med til at ændre Lovforslaget, for saa vidt da Ministeren ønsker det gennemført i denne Samling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen, om hvem jeg har gode Minder fra mit Samarbejde med ham tidligere angaaende den foreliggende Sag, og som udtalte, at Socialdemokraterne tager Skridt for Skridt og derved kommer længere og længere frem i Retning af længere Lukketid, at det bedste kan ogsaa være det godes Fjende. Det kan nemlig ikke nytte at vedtage Bestemmelser, som ikke kan overholdes. Jeg tror, det kniber nok med at faa de Bestemmelser overholdt, vi har for Tiden — det skulde gerne være saaledes, at de overholdtes ikke blot af de Forretninger, der har fremmed Personale, men af *alle* Forretninger —, og en væsentlig Skærpelse i Retning af forøget Lukketid tror jeg vil føre til, at vi faar en Lovgivning, som ingen holder og ingen vil holde. En saadan Lovgivning mener jeg, vi skal være os for at vedtage, det tror jeg ogsaa er en socialdemokratisk Interesse.